

בית משפט השלום בראשון לציון

14 ינואר 2024

ת"א

לאחר הפסקה

1
2
3 **ב"כ התובע מסכם** : חוזים צריך לקיים. אין כל ראייה להסכמת הצדדים מעבר לאמור בחוזה. לפי סעיף
4 80 לחוק הפרוצדורה האזרחית העותומאנית, טענה נגד מסמך בכתב צריכה להיות מבוססת בכתב
5 ולא בעל פה. ולכן אין לתת כל משקל משפטי לטענת הנתבע שהייתה איזושהי הסכמה בין הצדדים
6 שמנוגדת להסכם השותפות. מתכתבת עם כך שהנתבע, למרות הצהרות המומחית, נמנע מלצרף את
7 דפי החשבון לתקופה הרלוונטית של הפקדת ההשקעות, וההיסק הנדרש מכך הוא שהנתבע לא מילא
8 את התחייבותו היסודית בחוזה להפקיד גם את סכומי ההשקעה שנדרשו ממנו במקביל להפקדות של
9 התובע. אין ספק שההימנעות הזו גם גרמה לפגיעה קשה בתזרים המזומנים של העסק, דבר שמוביל
10 להיחלשות עד שהוא הידרדר להפסדים ולסגירה.
11 לתובע נגרם אובדן השקעה עצום שירד לטמיון. הנתבע עשה בכספי השותפות ככל העולה על רוחו,
12 מנע גישה לחשבון הבנק כפי שהוא עצמו הודה בחקירתו, ומידר את התובע ממידע ונתונים עסקיים
13 חיוניים והדיר את רגליו מבקרה ושליטה. זו לא הייתה שותפות. זה היה שימוש לרעה בכספי השקעה.
14 התובע מעולם לא היה נכנס לעסקה שכזו אילו ידע כיצד יתנהג כלפיו הנתבע.
15 זאת ועוד, הנתבע החליט לסגור את העסק על דעת עצמו, וכפי שהוא מודה, לא חלק עם התובע את
16 התמורה מכספי המכירה של הציוד.
17 בקשר להסכמות הצדדים הנתבע ידע שהתובע עובד שכיר במשרה מלאה, לא הייתה שום ציפייה ממנו
18 לעבוד, והנתבע בחקירתו הודה בעצמו שהיה מדובר על עזרה מעת לעת שהתובע יעזור בעסק, מעבר
19 לכך התובע הגיע עשרות פעמים למשמרות ולעבודה בעסק לפני משורת הדין. הנתבע לא משך שכר
20 מעולם, והדבר מדבר בעד עצמו, מפני שלא הוסכם על משיכת שכר, ואילו היו מושכים שכר, גם התובע
21 היה צריך לקבל שכר.
22 הסיכום היה שהצדדים יחלקו ברווחים בלבד. למרות זאת מעולם הנתבע לא העביר לתובע אפילו
23 אגורה אחת. ידוע שמדובר בעסק עתיר הכנסות במזומנים. הנתבע לא הוכיח שביצע הפקדות מזומנים
24 לחשבון הבנק, ולכן עולה חשד שכספי מזומנים רבים נכנסו לכיסו, לא דווחו לדוחות הכספיים של
25 העסק כהכנסות, יצרו מצג שווא של הפסדים, והתובע מודר מהכנסות אלה במזומנים, לא קיבל את
26 חלקו בכל מקרה, ויצא נפסד בלשון המעטה.
27 לכן בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע שהנתבע הפר יסודית את ההסכם באופן חמור שיש להשיב
28 את התובע את כספי השקעתו שנלקחו בכחש, זאת בצירוף פיצוי על הפרה יסודית של החוזה, בזבוז
29 הזמן ועוגמת נפש, לצרף את שכר טרחתה של המומחית ולפסוק הוצאות עו"ד על הצד הגבוה, לקבל
30 את כתב התביעה על כל סעדיו ואת סכום התביעה.
31
32 **ב"כ הנתבע מסכם** : לגבי סעיף 80 לחוק הפרוצדורה, הוא רלוונטי רק כאשר יש טענות בעל פה
33 שסותרות מסמך בכתב. במקרה הזה אף טענה לא סותרת את המסמך. יש הסכם שותפות בן שני
34 עמודים, קצר מאוד, שכל מה שנאמר בו בגדול הוא שכל צד צריך להשקיע 50% בשותפות, הנתבע
35 באמצעות הנכס והעסק והמוניטין והציוד שכבר קיימים. לשאלת בית המשפט, אני מסכים שהדברים
36 הללו לא כתובים, אלא כתוב שכל אחד ישקיע 190 אלף ₪. הנתבע הביא עימו נכס קיים, שלפי עדויות

בית משפט השלום בראשון לציון

14 ינואר 2024

ת"א

1 הצדדים הוערך חציו ב-190 אלף ₪, ולכן כדי להיכנס לתוך השותפות היה על התובע לשלם גם כן 190
2 אלף ש"ח. סעיף 3 להסכם קובע שחלקו של כל אחד בהוצאות השותפות או בהפסדיה יהיה 50%.
3 שותפות, וגם כפי שעולה מהסכם השותפות, היא לא לרווחים בלבד. השותפות היא עסק, עסק יכול
4 להפסיד ויכול להרוויח. אתרע מזלם של הצדדים והם פתחו את העסק בתקופה הכי שקשה שיכולה
5 להיות, של קורונה, של סגרים ושל הפסדים, ושמענו את העדויות בעניין זה.
6 התביעה כשלעצמה הוגשה ללא כל בסיס, ואסביר. אנחנו שומעים את התובע, הוא נשאל לגבי הגשת
7 התביעה, לדבריו בעמ' 12 בשורה 17 לפרוטוקול: תבעתי כי הרגשתי שאני מרומה, אני שם כסף ולא
8 רואה לאן הוא הולך, כל פעם שם כסף ומקבל תשובה של ערבוב. בעמ' 26 נשאל אם הוא תבע על סמך
9 הרגשה, והוא משיב שלא, מצטט. כלומר התובע תבע את תביעתו על סך 357 אלף ₪ על סמך הרגשה,
10 לא בדק מסמכים, לא בדק את ההוצאות, לא את ההכנסות. גם כשהלך לרו"ח, ולפי דבריו הלך לדבר
11 אחר, כל מה שהוא אומר שהבין ממנו שהעסק בסדר.
12 כפי ששמענו מהנתבע, לתובע הייתה גישה ויכולת להיכנס לקופה ולהוציא את ההכנסות של כל יום,
13 הוא נפגש עם רואה החשבון ויכול היה לבקש ממנו את הקבלות, החשבוניות, את תלושי השכר, ולהבין
14 אם העסק מפסיד או מרוויח. זה שלא עשה כן והייתה לו תחושה לא טובה, זה לא סיבה להגיש תביעה
15 על סך של 357 אלף ₪ מבלי לבססה על כלום.
16 שותפות מחייבת פעולה של שני השותפים לטובת העסק, שניהם אמורים לתרום לעסק באופן שווה.
17 נכון שהסיכום לכתחילה היה שאף אחד לא יעבוד משמרות ועל הקופה, עבודה פיזית, לא התובע ולא
18 הנתבע, אלא שהדברים השתנו, נוצר מצב שיש צורך לעבוד על הקופה ולנהל את העסק בפועל ולא רק
19 לבוא ולהסתכל על העסק, ומשנוצר הצורך הזה, רק הנתבע נרתם, עבד שעות ארוכות כל יום, משמרות
20 שלמות, בעוד שהתובע מגיע מדי פעם, וממשיך באותו סיכום ראשוני, וככה מגיע לראות ואולי לנהל,
21 אך בפועל לא עשה שום דבר. יכול להיות שהתובע עבד, וזה בסדר. נניח שהוא לא יכול היה לעבוד
22 בסופי שבוע, עדיין הנתבע נרתם מזמנו ועבד. זה שהוא עבד, השותפות צריכה להביא זאת בחשבון.
23 הוא לא עבד על מנת להגדיל את הכנסותיו אלא כי היה לו אכפת מהעסק מאוד והוא לא רצה שהעסק
24 ייפול. לכן בעניין של העבודה הייתי מפנה לתשובות לשאלות ההבהרה, רואת החשבון הייתה ברורה
25 ואמרה שככל ששותף משקיע בעסק ועובד, הוא צריך לקבל על זה את התגמול המגיע, וגם אם לא
26 סוכם לכתחילה שהנתבע יעבוד והעסק דרש את עבודתו, יש להביא זאת בחשבון, ולפי תשובת רואת
27 החשבון יש לקחת את השכר הממוצע במשק, כולל עבודה בשעות הקטנות של הלילה, עד 4:00, שישי-
28 שבת, ולכן יש לקחת לכל הפחות שכר ממוצע, שגם לא משקף את כל ההשקעה הזו, אבל שכר ממוצע
29 לאורך כל חיי השותפות הזו, כי זה מה שבפועל הנתבע השקיע. אם ניצמד לחוות הדעת, אני חושב
30 שבעניין הזה גם ראוי להיצמד לעמדה המקצועית של רואת החשבון.
31 בנוגע להוצאות, רואת החשבון לא התייחסה לשנת 2020, אלא לשנת 2021. אני שומע את הערת בית
32 המשפט כי כך עשתה רואת החשבון מכיוון שחרף פניות חוזרות ונשנות, לרבות החלטות שיפוטיות,
33 לא העביר אליה הנתבע מסמכים חשבונאיים הנוגעים לשנת 2020 כמו גם מסמכים נוספים שהתבקשו
34 על ידיה, ואני משיב שהמומחית פנתה לרואה החשבון, לא ברור לנו מדוע לא הועברו מלוא המסמכים.
35 אני שומע את הערת בית המשפט שיש החלטות שיפוטיות שעלינו להעביר את המסמכים, ואני משיב
36 שנכון, והעניין הכי מהותי היה שהמומחית תקבע את ממצאיה על פי המסמכים הקיימים, דבר שפגע

בית משפט השלום בראשון לציון

14 ינואר 2024

ת"א

מאוד בנתבע. התובע לא בא בכל טענה. אני שומע את הערת בית המשפט שהתובע העלה טענות רבות, ואף ביקש פעם אחר פעם למחוק את כתב ההגנה בשל חוסר שיתוף פעולה מצד הנתבע. אני משיב שהייתה פנייה לרואה החשבון, ואינני יודע מה היה שם. בכל אופן, לגבי שנת 2021, שלגביה רואת החשבון כן קיבלה מסמכים ודוח רווח והפסד, כולל הכנסות והוצאות, לא הייתה שום סיבה להתעלם מהחשבונות, מהקבלות שצורפו לאותה שנה ושלא באו לידי ביטוי בדוח הרווח וההפסד.

בית המשפט: הסיבה שרואת החשבון התעלמה מן ההוצאות הנוספות היא שהנתבע צירף הוצאות נוספות לשנת 2021, אך לא צירף שום מסמך בדבר ההכנסות. אפילו ביחס לשנת 2021 צורפו מסמכי בנק רק למחצית השנייה של שנת 2021 ולא למחצית הראשונה של שנת 2021. וזאת חרף פניות חוזרות ונשנות.

ב"כ הנתבע: אני שומע את הערת בית המשפט ואסביר שבדוח רווח והפסד יש הכנסות והוצאות לתקופה. ועל סמך זה רואת החשבון קבע את ההפסד שהיה באותה תקופה. חשבון הבנק יכול להיות לעזר לרואה החשבון, הוא לא יכול על סמך חשבון בנק לקבוע הכנסות והוצאות. ההכנסות הן ה-Z שיוצא מהקופה בסוף אותו יום וההוצאות בקבלות ובחשבוניות. זה שלא צורף חשבון הבנק לא אומר שלא צירפנו את מלוא ההכנסות. זה אומר אולי שלא היה לרואה החשבון כלי לבדוק אם יש עוד הכנסות, אבל בשורה התחתונה ההכנסות הן אך ורק על פי הדוחות של רואה החשבון. תחילה ממרץ 2020 ועד יוני 2021 זאת הייתה התקופה שבה הקורונה השפיעה בצורה הכי משמעותית. אין שום סיבה וגם אין שום הוכחה לטענה שהעלה חברי כלפי הנתבע שהיו הכנסות במזומן שלא נרשמו בקופה. גם חשבון הבנק לא אמור לתת אינדיקציה לדברים האלה, הוא איזושהו עזר, אבל לא ההוכחה לגבי הכנסות והוצאות. לכן כשבאה רואת החשבון ולקחה את הדוח השנתי והסתכלה על הוצאות והכנסות, ואנחנו רואים שיש עוד הוצאות שגם התובע ידע שהן לא מועברות לרואה החשבון, יש להביא אותן בחשבון.

לשאלת בית המשפט למה ההוצאות לא הועברו לרואה החשבון כדי לשקף את מלוא ההפסד על מנת שהנתבע יחויב במס מתאים או יקבל מענקים אם הוא זכאי להם, אני משיב שדווקא העובדה שההוצאות האלה עשויות להילקח בחשבון שנה אחר כך או לגבי המענקים והן לא הומצאו, גם התובע אומר שזה מה שקרה. אני שומע שבית המשפט מעיר לי שהתובע לא אמר שזה מה שקרה, אלא שזה מה שהנתבע אמר לו. אני משיב שלא רק שהנתבע אמר, אלא שיש לנו את המסמכים גופם שהם הוצאות החשמל, ולא יכול להיות שחשמל הוא 85 ₪ לשנה, זה מה שמופיע בדוח רווח והפסד, לכן יש לנו אסמכתאות לכך שההוצאות האלה לא הוכנסו. אם הנתבע עשה זאת לאור היגיון כלכלי עסקי שגוי, זה העניין שלו, הוא הסביר את ההיגיון הכלכלי שעמד מאחורי ההחלטה באותה עת, ואז ההיגיון שלו אמר שאם הדוחות יראו הפסדים גבוהים, לא יוכל להיעזר בבנקים להלוואות וכיוצא בזה, וזה היה ההיגיון שלו באותה עת. העובדה שיש את ההוצאות האלה – העברנו לרואת החשבון את המסמכים. גם כשהראיתי את העניין של שירות תוכנה, אמר התובע שהוא מכיר את המסמך. היה ידוע באותו עסק – אגב, העובדה שמדובר על דבר שגם התובע יודע עליו, אמורה להוות עוד חיזוק

בית משפט השלום בראשון לציון

14 ינואר 2024

ת"א

1 לבקשה לקבל את ההוצאות האלה, משום שאם התובע יודע שכך השותפות החליטה, הוא גם לוקח
2 על עצמו את הידיעה שיצטרך לקחת את זה בחשבון. אני חושב שיש אי-הבנה אצל התובע, אם העסק
3 מפסיד, הוא לא אמור לקבל רווחים. אם הנתבע הוא זה שנושא בכל ההוצאות – שכירות, מים, חשמל,
4 ארנונה – הוא גם לא אמור להכניס כסף כשיש הפסדים, כי הוא כבר הכניס את כספו לתוך ההפסדים,
5 וכשהוא עשה זאת ונוצר גירעון, הכסף שלו כבר בפנים. לכן מה שרלוונטי זה בשורה התחתונה מה
6 ההפסדים של העסק ומה כל אחד הכניס, וזה גם מה שאמרה רואת החשבון. הנתבע השתתף כלכלית
7 בעסק עוד לפני שהתובע הכניס שקל אחד לעסק הזה.
8 לגבי ציוד העסק, הוא אף פעם לא נשאר כמות שהוא. אני שומע את הערת בית המשפט שרואת החשבון
9 התייחסה לפחת, ואני משיב שאכן, והיא הכניסה את כל ציוד העסק לתוך ההתחשבות, והנתבע
10 הפסיד בהתחשבות הכוללת. לשאלת בית המשפט היכן החשבונית שהנתבע מכר ב-70 אלף ש"ח, אני
11 משיב שזה לא רלוונטי מאחר שרואת החשבון כבר הכניסה את כל השווי של הציוד לתוך ההתחשבות,
12 והתובע קיבל את המחצית שלו בציוד בתוך ההתחשבות.
13 לגבי העבודה של הנתבע בעסק – התעלמות ממנה תביא לתוצאה לא צודקת. לא יכול להיות שמי
14 שישקיע את כוחו ומרצו בעסק יום ולילה, יתעלמו מכך, וגם מבחינת המומחית יש להביא זאת
15 בחשבון. בעיניי חשוב שהתוצאה תהיה צודקת, וגם המומחית אומרת שיש להביא זאת בחשבון.
16 לגבי הוצאות – יש לקחת לפחות את ההוצאות הנוספות של שנת 2021 כדי שלא יהיה עיוות בתחשיב
17 של רואת החשבון.
18 לשאלת בית המשפט האם הנתבע טען בכתב ההגנה שהוא זכאי לשכר רעיוני, אני משיב שכן. מפנה
19 לסעיף 8 לכתב ההגנה. לשאלת בית המשפט איפה נטען שסוכם שתמורת עבודתו של הנתבע במקום
20 להשקיע כסף הוא לא ימשוך שכר, אני משיב שאני לא טוען שזה מה שהוסכם. זה לא היה הסיכום
21 לכתחילה. הסיכום לכתחילה היה שאף אחד לא יעבוד ושניהם יבואו כמנהלים לעסק. נוצר הצורך...
22 לשאלת בית המשפט האם הסיכום הראשוני השתנה במהלך חיי העסק, אני משיב שכן. לשאלת בית
23 המשפט היכן טענתי זאת בכתב ההגנה, אני משיב שאני טוען שבשותפות האנשים פועלים לטובת
24 השותפות ככל שיש צורך בכך, ולא כי הם סיכמו לכתחילה. אם היה צריך לעשות משהו מסוים לטובת
25 השותפות והצורך השתנה, הם צריכים לעשות את הצורך השני. מי שתרים לטובת השותפות הזו, צריך
26 לקבל מה שמגיע לו מהשותפות.
27 ברגע שנטען בכתב ההגנה ביחס לתביעת התובע ורואת החשבון שקיבלה את הנתונים קבעה כך שאכן
28 ראוי לפצות את הנתבע ולשלם לו שכר ראוי עבור עבודתו, אלא שזה דורש בירור עובדתי ע"י בית
29 המשפט. לא טענו בכתב ההגנה שאנחנו דורשים את השכר הראוי, אבל ברגע שהנתון הזה הועבר
30 לרואת חשבון, הממצאים נדונו, הנתבע וגם התובע נחקרו על העניין הזה רבות, אז משחברי לא טען
31 לשינוי חזית אני חושב שכן אפשר להתייחס לטענה, היא הוכחה ובהחלט אפשר לקבל אותה.
32 יש פה איזשהי התנהלות אני מדבר על מהלך חיי העסק, יש התנהלות מצד התובע שהיא רשלנית. אם
33 התובע היה בודק, אצל רואה החשבון, את חשבונות העסק, ולא היה מסתמך על חששות ורגשות,
34 אנחנו לא היינו פה בבית המשפט.
35 התובע, וזה גם לעניין ההוצאות, לא יכול להגיש תביעה על סך 350 אלף ₪ על סמך תחושה, בלי לבקש
36 מסמכים שהוא יכול היה לקבל אותם, הוא היה אצל רואה החשבון לפחות פעמיים ועל סמך אותם